

ANDAKTER

För en vecka, andra veckan.
från initiativet ”Dagligt Bröd” :- dagligtbrod.com

Måndagens morgon.

Psalm 225 - ”Jesus är ute och söker.”

Bön

Gode Fader, jag ber dig denna morgon om din närvaro. Gör mig uppmärksam och lyssnande, rikta min blick och hela mitt jag mot vad du idag vill visa mig. *Amen.*

Bibelläsning – Matteusevangeliet 13:44-46.

”Himmelriket är som en skatt som ligger gömd i en åker. En man hittar den och gömmer den igen, och i sin glädje går han och säljer allt han äger och köper åkern. Med himmelriket är det också som när en köpman söker efter fina pärlor. Om han hittar en dyrbar pärla går han och säljer allt han äger och köper den.”

Betraktelse

Matteusevangeliets trettonde kapitel kallas ”Liknelsetalet,” eftersom det är (som du kanske anar) ett sammanhängande tal av Jesus där han undervisar sina lärjungar och folket som kom för att lyssna till honom genom att tala till dem i en mängd liknelser. Det Jesus försöker förklara för oss med dessa liknelser är hur *Himmelriket* (eller Guds rike som det också kallas) fungerar. Inte himmelriket som platsen som väntar efter detta livet, utan himmelriket som något som är synligt och verksamt redan här och nu, i den här världen. Guds goda och uppsökande närvaro i den här världen, en närvaro som varje människa som vill leva som en lärjunge till Jesus oundvikligen blir indragen i.

Av alla liknelserna i Matteus 13 finns i denna morgons läsning två, som dessutom är mycket lika varandra. I båda finns en person (en man eller en köpman) som finner något (en skatt eller en pärla). Därefter säljer personen allt han äger, och kan köpa det där som han fann. Två snarlika

bilder, som vill säga något om hur himmelriket, Guds närvaro i den här världen, är synligt och verksamt.

En god metod för att förstå en liknelse mera på djupet är att försöka hitta sig själv och Jesus i den. Och i fallet med de här båda liknelserna, finns det minst två sätt att förstå dem. Det ena är att det är Jesus som är skatten/pärLAN, med vi är mannen/köpmannen. Vi människor söker honom, medvetet eller omedvetet, såsom mannen/köpmannen söker efter skatten/pärLAN, och när vi finner honom, då kan vi (och behöver vi) ge upp allt annat, för att verkligen på djupet finna honom.

Men, vi kan också förstå liknelserna som att det är Jesus som är mannen/köpmannen, och att det är vi som skatten/pärLAN. Det är Jesus som är ute och söker efter oss, oändligt mycket mer än vad vi någonsin kan söka efter honom (denna tanke minns du kanske från häromdagen). Det är Jesus som gett allt, till och med sitt eget liv, för att vinna oss.

Dessa två sätt att förstå liknelserna ger två saker som det är gott att ha med sig: en liten inblick i Guds ofantliga kärlek till oss, och en utmaning till oss i vår tjänst för honom. Ta denna dag med dig tanken att någon har gett allt för att vinna dig, och att du kan få ge allt för honom.

Förbön

Himmelse far, du som är vårt ursprung och vårt mål, du som aldrig upphör att söka oss: tack att du ser på oss som dyrbara pärlor. Tack att Jesus Kristus gav upp allt, till och med sitt eget liv, för att köpa oss fria. Tack att vi har vårt djupaste värde, och vår djupaste frihet, i dig. Uppenbara för oss alltmer av dina planer för, och din kärlek till oss.

I början av denna dag och denna vecka ber vi åter om din närvaro och ditt förbarmande i och över det som nu sker: i världen, i Sverige, i vår närhet och inom oss. Tack att du ser och redan är i det som sker, tack att du inte är långt borta från någon enda av oss. Vi ber om synliga ingripanden från dig, för världens skull och för ditt rikes och din barmhärtighets skull. I Jesu namn. *Amen.*

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det

bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Nåd, barmhärtighet och frid från Gud fadern och Jesus Kristus, vår Herre. *Amen* (2 Tim 1:2)

Måndagens kväll.

Psalm 285 - "Det finns djup i Herrens godhet."

Bön

Himmelske fader, du vet redan att jag söker stillheten för att kunna höra dig tala i ditt ord och i bönen. Nu ber jag dig: hjälp mig med det, kom med den stillhet som är av dig. *Amen*.

Bibelläsning – Luk 15:11-32

Jesus sade: "En man hade två söner. Den yngste sade till fadern: 'Far, ge mig den del av förmögenheten som skall bli min.' Då skiftade fadern sin egendom mellan dem. Några dagar senare hade den yngste sonen sålt allt han ägde och gav sig i väg till ett främmande land, och där slösade han bort sin förmögenhet på ett liv i utsvävningar. När han hade gjort av med allt blev det svår hungersnöd i landet, och han började lida nöd. Han gick och tog tjänst hos en välbärgad man i det landet, och denne skickade ut honom på sina ägor för att vakta svin. Han hade gärna velat äta sig mätt på fröskidorna som svinen åt, men ingen lät honom få något. Då kom han till besinning och tänkte: 'Hur många daglönare hos min far har inte mat i överflöd, och här svälter jag ihjäl. Jag ger mig av hem till min far och säger till honom: Far, jag har syndat mot himlen och mot dig. Jag är inte längre värd att kallas din son. Låt mig få gå som en av dina daglönare.' Och han gav sig av hem till sin far. Redan på långt håll fick fadern syn på honom. Han fylldes av medlidande och sprang emot honom och omfamnade och kysste honom. Sonen sade: 'Far, jag har

syndat mot himlen och mot dig, jag är inte längre värd att kallas din son.' Men fadern sade till sina tjänare: 'Skynda er att ta fram min finaste dräkt och klä honom i den, och sätt en ring på hans hand och skor på hans fötter. Och hämta gödkalven och slakta den, så skall vi äta och hålla fest. Min son var död och lever igen, han var förlorad och är återfunnen.' Och festen började. Men den äldste sonen var ute på fälten. När han på vägen hem närmade sig huset hörde han musik och dans. Han kallade på en av tjänarna och frågade vad som stod på. Tjänaren svarade: 'Din bror har kommit hem, och din far har låtit slakta gödkalven därför att han har fått tillbaka honom välbehållen.' Då blev han arg och ville inte gå in. Fadern kom ut och försökte tala honom till rätta, men han svarade: 'Här har jag tjänat dig i alla dessa år och aldrig överträtt något av dina bud, och mig har du aldrig gett ens en killing att festa på med mina vänner. Men när han kommer hem, din son som har levt upp din egendom tillsammans med horor, då slaktar du gödkalven.' Fadern sade till honom: 'Mitt barn, du är alltid hos mig, och allt mitt är ditt. Men nu måste vi hålla fest och vara glada, för din bror var död och lever igen, han var förlorad och är återfunnen.'"

Betraktelse

I morse bestod andaktens bibelord av två korta liknelser, nu i kväll läser vi en betydligt längre, en liknelse som är en av Jesu mest välkända: *Liknelsen om den förlorade Sonen*. De grundläggande principerna för att förstå liknelser är dock desamma som i morse: när Jesus undervisar med hjälp av liknelser försöker han visa och förklara för oss något om hur Guds rike (eller *Himmelriket* som Matteus kallar det) fungerar: hur detta rike är närvarande och verksamt redan här och nu, i denna världen. Den som följer Jesus är oundvikligen indragen i detta. En annan princip som är densamma som i morse är att en nyckel till djupare förståelse när det kommer till liknelserna är att försöka hitta både sig själv och Jesus bland versarna. Det går att göra även den här liknelsen.

Fadern i liknelsen brukar förstås som Gud, Fadern. Han är de båda sönernas ursprung och han är den som har en förmögenhet som de båda skall få del av. Förmögenheten kan vi tänka på som livet, som Fadern vill att vi ska leva nära honom. Du och jag kan tänka på oss själva som

någon av båda sönerna, även om vi inte måste vara någon av dem. Vi kan vara den äldre brodern som stannar hemma, det vill säga: vi försöker i tro leva i Faderns närhet. Vi kan också göra som den yngre brodern och lösa ut arvet och bege oss ifrån Gud och slösa bort arvet. Hemma väntar den övergivne fadern, som längtar efter att ha oss hos sig, efter att vi ska komma tillbaka hem till honom.

De båda sönerna visar på två olika, men båda felaktiga, förhållningssätt som vi människor kan ha i våra liv med Gud. Den yngste sonens felsteg är uppenbart – han tar det han fått och drar iväg. Men den äldre brodern är inte mycket bättre – han håller sig hemma och arbetar, men tycks inte tillfreds med sin situation. Han har inte förstått det som Fadern säger till honom när lillebror kommer hem, att ”allt mitt är ditt,” det vill säga, den äldre brodern har inte upptäckt rikedomerna som finns i Faderns närhet. Och han har heller inte brytt sig om att fråga efter den, verkar det som.

Var Jesus finns i den här liknelsen är inte lika lätt att se. En populär uttolkning är att Jesus är vägen som den förlorade Sonen går när han vänder hem till sin far igen, något som också stämmer väl överens med vad Jesus säger om sig själv i Joh 14:6: ”Jag är vägen, sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig.” Men hur blir det då för den äldre brodern? Hur kan då han länkas samman med Jesus?

Vi kan också förstå Jesu plats som att han är killingen, Guds (Faderns) lamm (se Joh 1:29; 1:36), som den äldre brodern säger sig inte ha fått ta del av. Den äldre brodern har anat att det finns mer, att det finns mer djup och glädje i livet med Gud/Fadern, men har aldrig frågat efter det. Istället blev han bitter, och kan inte glädjas när den yngre brodern kommer hem. Han borde ha bett Fadern mer. Detta visar på något viktigt som gäller också idag: stanna ”hemma” i Guds närhet, och var inte rädd för att fråga efter mer av djup och glädje i ditt liv med honom.

Förbön

Gode och underbare Gud, barmhärtige Fader, du som sände din Son i världen till att vara vägen till dig, tack att det alltid finns mer av glädje och djup, nåd och frid att upptäcka när vi lever i din närhet. Vi ber dig, ta bort vår rädsla för att söka dig djupare, hjälp oss fråga efter dig och förvänta ännu fler, ännu större och ännu härligare saker av dig.

Även denna kväll ber vi dig om ditt förbarmande och ingripande i den här världen. Kom med din vishet till de styrande, kom med din frid till de oroliga och rädda, visa vägen till dig för de bortsprungna. Hjälp också oss att genom våra ord och våra liv vara vägmärken som pekar mot dig, för människor vi möter. Genom Jesus Kristus, vår Herre, *Amen*.

Herrens bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Nåd och frid från Gud, vår fader, och herren Jesus Kristus. (Gal 1:3)

Tisdagens morgon.

Psalm 288 - ”Gud, från ditt hus”

Bön

Stillhetens Gud, lär mig att alltid söka dig, varje dag och varje stund. Sänd din helige Ande till att gör mig uppmärksam på det du vill säga, på din nåd och på din närvaro. I Jesu namn, *Amen*.

Bibelläsning – Johannesevangeliet 3:27-30.

”Johannes svarade: ”Ingen får något som inte ges honom från himlen. Ni kan själva vittna om att jag sade: ’Jag är inte Messias utan har blivit utsänd att gå framför honom.’ Brudgum är den som har bruden. Brudgummens vän, som står och hör på honom, gläder sig åt brudgummens röst. Den glädjen har nu blivit min helt och fullt. Han skall bli större och jag bli mindre.”

Betraktelse

Jesus befinner sig i Judéen tillsammans med sina lärjungar, det är i början av deras tid tillsammans. Där träffar Jesus på Johannes döparen, som döpt

Jesus och vittnat om vem han är (se Joh 1:19-34). Också Johannes har en skara lärjungar med sig, och några av dem ser vad som händer kring Jesus och att många människor kommer och följer honom, och berättar detta för Johannes. Det tycks hänga en fråga i luften hos Johannes lärjungar, de tycks undra vem denne Jesus är.

Och det som Johannes svarar sina lärjungar med, är denna morgons text. Johannes döparen var en profet som verkade vid tiden då Jesus inledde sin vandring och verksamhet. Han levde spartanskt i ödemarken, predikade en kärvt omvändelsebudskap, och samlade många människor omkring sig (Se t.ex. Luk 3:1-22 och Matt 3:1-17). Han var släkt med Jesus (Se Lukas kap 1) och hade i uppgift att bereda vägen för honom och hans budskap, vilket han också gjorde genom sitt liv och det han sa.

Vissa ord i Bibeln kan vi göra till våra egna, försöka säga dem själva som om de gällde just oss, som om de var ord som var tänkta att gälla oss. Sådana ord kan vi säga för att de redan stämmer på oss på något sätt (jämför med betraktelsen häromdagen, då Jes 41:8-10 lästes), eller för att de, när vi säger dem, kan bli som en motivation för oss, en väg framåt i vårt liv med Gud och Jesus. Johannes döparens svar till sina lärjungar i dagens läsning kan bli ett sådant ord.

Johannes förklarar att han inte är Messias, precis som varken du eller jag är det. Han berättar att han istället har blivit utsänd för att gå framför honom, precis som du och jag har det uppdraget. Det är Jesus som är brudgummen, och Johannes beskriver sig själv som dennes vän. Så vill Gud också att du och jag ska se på och beskriva oss själva. Johannes talar om att han blir glad av att höra Jesu röst, och att han fått den glädjen helt och fullt. Det är också Guds önskan för oss – den fullkomliga glädjen över att känna honom.

Johannes talar också om att han vill göra sig själv mindre, och Jesus större. Det är också vårt uppdrag som lärjungar idag. Och det hänger ihop: när Jesus får bli större för oss, blir också glädjen det. Till slut blir den fullkomlig. Den fullkomliga glädjen har ingen nu levande ännu nått – alltså finns det mer att upptäcka för alla, redan här och nu, redan idag.

Förbön

Käre Herre, du som kallar varje människa att bereda väg för budskapet om dig i och genom sina liv: Välsigna och inspirera oss i vårt uppdrag att gå före dig och bereda vägen för dig. Lär oss att se på oss själva som dina vänner, låt oss få höra och glädja oss över din röst och låt den glädjen få bli fullkomlig i oss. Hjälp oss att göra dig större och oss själva mindre. Idag ber vi om glädje och inspiration för alla som har uppdraget att bana väg för dig: Låt oss få vara dina verktyg. Vi ber också om ditt förbarmande och ingripande i världen just nu. Kom med kraft och hälsa till de försvagade och sjuka. Kom med vishet till världens ledare, och med din nåd och frid till hela din skapelse. I Jesu namn, *Amen*.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Nåd, barmhärtighet och frid från Gud fadern och Jesus Kristus, vår Herre. *Amen* (2 Tim 1:2)

Tisdagens kväll.

Psalm 778 - ”I min Gud har jag funnit styrka”

Bön

Herre, kom med din stillhet, plocka bort det som för stunden ligger mellan dig och mig. Öppna mig för din läkande och välgörande närvaro, tala de ord som jag så väl behöver höra. I Jesu namn, *Amen*.

Bibelläsning – Markusevangeliet 10:46-52

”De kom till Jeriko. Och när han tillsammans med lärjungarna och en stor folkhop lämnade staden satt där vid vägen en blind tiggare,

Bartimaios, son till Timaios. Då han fick höra att det var Jesus från Nasaret började han ropa: ”Jesus, Davids son, förbarma dig över mig!” Många sade åt honom att hålla tyst, men han ropade ännu högre: ”Davids son, förbarma dig över mig!” Jesus stannade och sade: ”Kalla hit honom.” De gjorde det och sade till den blinde: ”Var lugn. Stig upp, han kallar på dig.” Då kastade han av sig manteln och sprang upp och kom fram till Jesus, och Jesus frågade honom: ”Vad vill du att jag skall göra för dig?” Den blinde sade: ”Rabbouni, gör så att jag kan se igen.” Jesus sade: ”Gå, din tro har hjälpt dig.” Genast kunde mannen se, och han följde honom på vägen.”

Betraktelse:

För några dagar sedan läste vi om ett av Jesu under: några bröd och fiskar räckte till att mätta tusentals människor, och det blev dessutom mat över. Den här kvällens bibeltext berättar om ett helt annat av de många under som Jesus gör: ett helande.

Den blinde tiggaren Bartimaios sitter vid vägkanten när han får höra att det är Jesus från Nasaret som kommer förbi på vägen. Bartimaios måste ha hört talas om Jesus tidigare, och förstått så mycket om honom och hans förmågor, att han trodde att Jesus kunde hjälpa honom. Därför börjar han ropa att Jesus ska förbarma sig över, det vill säga, hjälpa honom. Många av de människor som är med ber Bartimaios hålla tyst, men han ropar bara högre. Bartimaios hade nämligen ingenting att förlora på att ropa efter Jesus och be honom om hjälp. Och det har inte du eller jag heller.

När Bartimaios sedan får komma fram till Jesus, kan vi tycka att den fråga som Jesus ställer är märklig: ”Vad vill du att jag ska göra för dig?” Är det inte ganska uppenbart vad en blind man vill ha hjälp med, när han ber någon som sägs kunna göra under om hjälp? Är det inte självklart att han vill få sin syn tillbaka? Borde dessutom inte Jesus, som ju är Gud själv, veta exakt vad mannen vill ha hjälp med? Jovisst, självklart är det så. Saken är den, att Jesus inte bara är en helare, han är också, och framför allt, en tjänare. Därför ställer han den underdånige tjänarens fråga: ”Vad vill du att jag ska göra för dig?” Den frågan ställer Jesus också till dig och mig idag, när vi ropar efter honom. Inte för att han inte vet, utan för att

han inte bara längtar efter att hjälpa oss, utan också efter att höra dig och mig tala med och ropa till honom.

Förbön

Käre Far, tack för den här dagen. Tack för din närvaro under den, och tack särskilt för när jag upptäckte den. Hjälp mig att imorgon upptäcka mer av hur du följer vart och ett av dina barn, varje dag, med din omsorg och kärlek. Hjälp oss att se dig och vad du vill i och med det som sker, hjälp mig att se hur du både följer mig och visar vägen.

Herre, vi ber denna kväll om din frid och ro. Din frid och ro för oss själva och för de människor som finns i vår närhet. Din frid och ro överallt där det finns oro: runt omkring oss, i vårt land, och över hela världen. Kom med vishet till de styrande, helande till de sjuka, kraft till de vårdande, förbarmande till de ropande. I Jesu namn, *Amen*.

Herrens bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Må han som är fridens Gud helga er helt igenom, och må er ande, själ och kropp bevaras hela och oskadda, så att de är utan fläck när vår herre Jesus Kristus kommer. Nåd från vår herre Jesus Kristus åt er alla. (1 Thess 5:23, 28)

Onsdagens morgon.

Psalm 558 - "Herren är min Herde god"

Bön

"Herre, du min herde i liv och död, stilla mina sinnen och min själ när jag nu närmar mig dig. Möt mig också den här dagen och den här stunden med din närvaro och ditt tilltal. I Jesu namn. *Amen*."

Bibelläsning – Psaltaren 23

”*En psalm av David.* Herren är min herde, ingenting skall fattas mig. Han för mig i vall på gröna ängar, han låter mig vila vid lugna vatten. Han ger mig ny kraft och leder mig på rätta vägar, sitt namn till ära. Inte ens i den mörkaste dal fruktar jag något ont, ty du är med mig, din käpp och din stav gör mig trygg. Du dukar ett bord för mig i mina fienders åsyn, du smörjer mitt huvud med olja och fyller min bägare till brädden. Din godhet och nåd skall följa mig varje dag i mitt liv, och Herrens hus skall vara mitt hem så länge jag lever.”

Betraktelse

Den här morgonen stannar vi upp inför en av Bibelns allra mest kända och uppskattade texter: Psaltarens psalm 23, även kallad *Herdepsalmen*. Den beskriver med sina bilder olika aspekter av Guds omsorg om oss, och hur den omsorgen tar sig uttryck i olika situationer i tillvaron. Genom att beskriva hur Gud är närvarande och med sin omsorg verkande på en mängd sätt och i en mängd sammanhang, framträder den större bilden: att Gud alltid är med, hur det än är, vad som än händer.

Att vara kristen, att tro på Gud, att försöka vara en lärjunge till Jesus, innebär inte att livet helt plötsligt blir fritt från motgångar och bekymmer, inte alls. Om du läser igenom psalmen igen så kan du särskilt lägga märke till två uttryck: *den mörkaste dal* och *fiender*, två ord som får stå som en symbol för allt det mörka och hemska som vi människor kan drabbas av och även utsätta varandra för. Psaltaren 23 lovar inte på något sätt att dessa saker försvinner för den som kallar Herren för *min Herde*. Vad psaltaren 23 lovar är att Gud är med på ett sådant påtagligt och kraftfullt sätt, om vi låter honom vara det, att inte ens livets mörkaste platser och tider kan koppla något riktigt grepp om mig.

Psaltaren 23 är inte en psalm som handlar om hur härligt livet är precis hela tiden, den är en psalm som handlar om att Gud är med både när livet är härligt, och när det är ohärligt, att Gud är den som ger det goda, som leder oss till de gröna ängarna, och att Gud är den som gör att även de mörka dalarna blir uthärdliga platser.

En Herde är någon som både leder, vallar, pekar ut en riktning, och beskyddar, tar hand om. Båda de sakerna vill Gud göra, för oss, också

den här dagen. Unna dig själv att under den här dagen påminna dig om det, oavsett om den här dagen blir som psalmens gröna äng, eller som den mörkaste dal. För oavsett, *Herren är min herde*, i just det sammahang där du är, också den här dagen.

Förbön

Tack, käre Herre, att vi får kalla dig vår Herde, också idag. Tack att inget av det verkligt nödvändiga behöver fattas oss, när vi lever i din närhet och låter ditt sinne präglade oss och den här världen. Tack att du vill både leda och beskydda alla som kommer till dig, också den här dagen.

Vi ber om din ledning och ditt beskydd idag. Vi ber om det för hela din värld, för vår del av den, våra sammanhang, våra närmaste och oss själva. Kom och var oss nära, på ett nytt och djupare sätt än förr. Beskydda dem som är i de mörka dalarna, i smärtans, ångestens och rädslans mörkaste dalar, bär dem i din famn. För din barmhärtighets skull. *Amen.*

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen.*

Välsignelse

Nåd, barmhärtighet och frid från Gud fadern och Jesus Kristus, vår Herre. *Amen* (2 Tim 1:2)

Onsdagens kväll.

Psalm 184 - ”Jesus kär, var mig när.”

Bön

Tack Jesus Kristus att du inte är längre bort än en bön, en suck, ett uppgivet uttalande av ditt ljuvliga namn. Tack för att du har det eviga livets ord. Tack för att du är med oss alla dagar, till tidens slut. *Amen.*

Bibelläsning – Matteusevangeliet 28:16-20.

”De elva lärjungarna begav sig till Galileen, till det berg dit Jesus hade befallt dem att gå. När de fick se honom där föll de ner och hyllade honom, men några tvivlade. Då gick Jesus fram till dem och talade till dem: ”Åt mig har getts all makt i himlen och på jorden. Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar: döpa dem i Faderns och Sonens och den heliga Andens namn och lär dem att hålla alla de bud jag har gett er. Och jag är med er alla dagar till tidens slut.”

Betraktelse

Gud har ofta ett perspektiv på saker och ting som du och jag, vanliga människor, inte förmår att helt förstå. Jag tänker mig att Guds sätt att tänka och handla präglas av att Han är allsmäktig. För den alldeles vanliga människan, för dig och mig, kan detta stå som motsats till det vi upplever i samband med sjukdom och dödsfall, i samband med att tidningarnas nyhetsflöden skummas igenom, i samband med en alltför händelserik eller alltför händselös vardag, och så vidare. Många av oss drabbas av maktlöshet och modlöshet inför det som möter oss. Det är lätt att tappa hoppet då mörkret tycks bli allt tätare. Mitt i allt detta mörker som omsluter oss kan man fråga sig: Vad är det egentligen för hopp som kyrkan talar om?

I Matteusevangeliets avslutande vers kan vi läsa att Jesus själv lovar att vara med oss alla dagar tills tidens slut. Detta är en del av det löfte som det kristna hoppet är. Jesus kommer inte att överge dig och mig. Jesus finns med dig i din upplevelse av maktlöshet, i det som just du kämpar med. Oavsett dagsform vill Jesus vara dig nära. Han vet att var dag har nog av sin plåga.

Förbön

Herre, jag ber för dem av oss som känner sig oroliga, som är sjuka eller på annat sätt inte mår väl just nu. Omslut dem min Din helige Ande. Så vill jag, nu vid dagens slut, helt överlämna mig i dina sårmärkta händer. Låt mig få leva och vila nära ditt bröst, Herre, så att jag förmår att se djupen, höjden och bredden i Din undervisning. Din är äran och makten, i evighet. Amen.

Herrens Bön

Fader vår som är i himmelen. Helgat varde ditt namn. Tillkomme ditt rike. Ske din vilja, såsom i himmelen så ock på jorden. Vårt dagliga bröd giv oss i dag, och förlåt oss våra skulder, såsom ock vi förlåta dem oss skyldiga äro, och inled oss icke i frestelse utan fräls oss ifrån ondo. Ty riket är ditt och makten och härligheten i evighet. Amen.

Välsignelse

Må han som är fridens Gud helga er helt igenom, och må er ande, själ och kropp bevaras hela och oskadda, så att de är utan fläck när vår Herre Jesus Kristus kommer. Han som kallar er är trofast, han skall åstadkomma det. (1 Thess 5:23-24)

Helge Antonsson, Teol Stud

Torsdagens morgon.

Psalm 251 - ”Vart jag går, i skogar, berg och dalar.”

Bön

Herre, hjälp mig att älska och tjäna dig av hela mitt hjärta. Och hjälp mig nu, när jag nalkas dig, att höra dig tala till mig, och att förstå att du är här. I Jesu namn. *Amen.*

Bibelläsning – Markusevangeliet 12:28-34

”En av de skriftlärda som hörde dem diskutera märkte hur väl Jesus svarade och kom fram och frågade honom: ”Vilket är det viktigaste budet av alla?” Jesus svarade: ”Viktigast är detta: *Hör, Israel, Herren, vår Gud, är den ende Herren, och du skall älska Herren, din Gud, av hela ditt hjärta, av hela din själ, av hela ditt förstånd och av hela din kraft.* Sedan kommer detta: *Du skall älska din nästa som dig själv.* Något större bud än dessa finns inte.” Den skriftlärde sade: ”Du har rätt, mästare! Det är som du säger: han är den ende, det finns ingen annan än han. Att älska honom av hela sitt hjärta, av hela sitt förstånd och av hela sin kraft och att älska sin nästa som sig själv, det är mer än alla brännoffer och andra offer.” När Jesus

hörde att mannen svarade klokt sade han: ”Du har inte långt till Guds rike.” Sedan vågade ingen fråga honom mera.”

Betraktelse

I denna morgons text är Jesus, som så många gånger, i diskussion med någon från någon av de religiösa grupper som finns med i bakgrunden i evangelierna: fariséerna, de skriftlärda, folkets äldste, med flera. Om du slår upp dagens versar i en bibel, så ser du att den här morgonens text är den sista av en rad diskussioner som Jesus har med anhängare från de där olika grupperna. Och denna den sista diskussionen, som är med en av de skriftlärda, handlar om vilket som är det viktigaste budet i lagen.

Jesu svar är, inte så förvånande, att det viktigaste budet är den judiska trosbekännelsen samt den efterföljande versen, vilka Jesus också citerar i texten (jämför 5 Mos 6:4-5). Därpå lägger han till ett annat bud, hämtat från 3 Mos 19:18. De ord Jesus citerar talar om hur Gud är en, hur vi är kallade att älska honom med alla aspekter av vårt väsen, samt hur vår kärlek till vår nästa inte ska vara mindre än kärleken vi hyser till oss själva. Enkelt att sammanfatta. Omöjligt, djupast sett, att följa.

Den skriftlärde ger honom rätt, detta sammantaget är det största budet, och det trumfar alla brännoffer och andra offer som var en naturlig del av judiskt religiöst liv på Jesu tid. Jesus hör att mannen svarar klokt, och säger: ”Du har inte långt till Guds rike.” Mannen var alltså nära, men han hade inte kommit hela vägen fram. Så: vad fattades?

Mannen hade hört och förstått det viktigaste budet, han är *skriftlärd*, vilket betyder att mannen var *oerhört* kunnig i Guds lag, och vi får anta att han dessutom tillämpade lagen på sitt eget liv i stor utsträckning, och försökte leva som han lärde. Ändå säger Jesus att han inte är framme, även om han inte har långt kvar, till Guds rike. Något ytterligare krävs för att nå hela vägen fram. Men vad?

Den kristna trons hemlighet är att det finns ytterligare en nivå, behovets. Väl där inser vi att det inte räcker med att ha hört, förstått och försökt leva efter Guds bud: att älska honom med allt vi har och är, och vår nästa som oss själva. Vi inser att det största budet, precis som alla bud, kan vara enkla att sammanfatta, men, djupast sett, omöjliga att följa. Vi behöver Jesus, och det som han gjorde på korset. Gud bjuder oss till sitt

rike, inte för att vi följer buden, utan då vi inser att buden är omöjliga att följa helt och fullt ens en enda dag, men att Jesus på korset tog på sig allt det vi inte klarade.

Unna därför dig själv idag att läsa bibeln och reflektera för att höra och förstå, tjäna din omgivning så att det du hört och förstått får sippra ut i ditt dagliga liv, och i bönen tala om för Jesus, och därmed påminna dig själv om, att du behöver honom. För det gör du och jag, också den här dagen.

Förbön

Käre Far, jag tackar dig för att sättet som vi får och ska närma oss dig på, är med vårt hjärta och vår kärlek. Tack att du i ditt ord visar oss, att vi också är kallade av dig till att älska varandra som oss själva. Ge oss kraft till det. Tack också, att vi är dina barn och medborgare i ditt rike, inte på grund av vår förmåga att följa din lag, utan då vi förstår att vi behöver dig, och det Jesus gjorde för oss på korset.

Vi ber dig idag om vilja, kraft och mod att vandra dina vägar och leva efter dina bud. Vi ber om förmånen och nåden att få vara dina medarbetare, verktyg i din hand. Vi ber om ditt förbarmande och din närvaro, överallt i världen. Käre far, kom till hela din mänsklighet med fördjupad insikt om vårt behov av dig. I Jesu namn, *Amen*.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Nåd från vår herre Jesus Kristus, kärlek från Gud och gemenskap från den heliga Anden åt er alla. (2 Kor 13:13)

Torsdagens kväll.

Psalm 308 - ”När jag lever har jag dig.”

Bön

Tack, käre far, att du alltid ser mig, känner mina tankar och hör min böner. Tack att du är nära redan innan jag ropar efter dig. Nu ber jag dig: hjälp mig i denna stund till stillhet, så att jag hör din röst. *Amen.*

Bibelläsning – Uppenbarelseboken 21:5-6

”Och han som satt på tronen sade: ”Se, jag gör allting nytt.” Och han sade: ”Skriv, ty dessa ord är trovärdiga och sanna.” Och han sade till mig: ”Det har skett. Jag är A och O, början och slutet. Jag skall låta den som törstar dricka fritt ur källan med livets vatten.”

Betraktelse

Den här kvällen ska vi stanna upp inför det faktum att Gud är med hela vägen. Det är budskapet i den här kvällens läsning: att Gud är A och O (det grekiska alfabetets motsvarighet till våra A och Ö), början och slutet. Liknande verser finns på andra ställen i Uppenbarelseboken, att Gud är *den förste och den siste* (22:13), att han är *den som är och som var och som kommer, allhärskaren* (1:8). Gud inte bara fanns i början och kommer att finnas i slutet, han inte bara fanns innan början och kommer att finnas efter slutet, han *är* början och slutet, han är *evig*.

Gud är med hela vägen, på flera sätt. Han är med hela vägen när det gäller det stora perspektivet: hela tillvarons existens. I Psaltaren 90 talar dess författare Mose till Gud om detta: ”*Du fanns innan bergen föddes, innan jorden och världen blev till. Du är Gud från evighet till evighet.*” Gud är, i det stora perspektivet, med hela vägen.

Om vi byter perspektiv till det som är något mindre, det som är ditt och mitt liv, så gäller samma sak: Gud är med hela vägen, från början till slutet. I psaltaren 139 talar psalmisten om hur Gud ser oss och känner oss innan vi är till (Se Ps. 139:13-16). I Johannesevangeliet talar Jesus om hur han är med också efter detta livets slut: ”Jag är uppståndelsen och

livet. Den som tror på mig skall leva om han än dör, och den som lever och tror på mig skall aldrig någonsin dö” (Joh 11:25-26). Gud är med hela vägen, också när det handlar om ditt och mitt liv.

Vi kan byta perspektiv ännu en gång, till det som är den här dagen. Också den här dagen är Gud med från början till slut. Guds nåd och barmhärtighet är ny och verksam varje ny morgon (Klag 3:22-23), men han är också närvarande på dagen och kvällen (Ps 55:17-18) och under natten (Ps 63:7-9). Gud vill följa oss med sin nåd och sin kraft, hela dagen, varje dag, också den här dagen.

Och så kan vi byta perspektiv en sista gång. För Gud är inte bara den som var och som kommer, han är också den som *är*, precis i den här stunden, just i det här ögonblicket. Gud längtar efter att också just i den här stunden få visa oss både sin närvaro, sina tankar och planer, och sin omsorg. Också precis den här stunden.

Förbön

Gode Gud, du som var och som är och som kommer, tack att du omsluter allt och bär allt, hela tillvaron, men också oss och det vi bär på. Tack att du ser allt, och vet allt, och kan bära allt när vi låter dig bära det. Tack att varje tid och varje stund, då vill du vara nära oss. Hjälp oss att komma till dig med allt vad vi har, och allt vad vi bär.

Käre himmelske Fader, vi ber dig också denna kväll om din närvaro och ditt förbarmande: i världen, i vårt land, i våra sammanhang och i våra liv. Kom till dem som är sjuka med hälsa och helande. Kom till dem som är oroliga med din frid. Kom till dem som vårdar och vishet, omsorg och kraft. Hjälp oss, käre Herre, att leva för dig och varandra, idag, ikväll, inatt, imorgon och alla dagar. I Jesu namn. *Amen.*

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen.*

Välsignelse

Nåd från herren Jesus åt alla. (Upp 22:21)

Fredagens morgon.

Psalm 488 - ”Ljus av ljus, o morgonstjärna”

Bön

Gode Gud, också den här dagen ber jag att du följer mig, leder mig, bär mig. Och också den här stunden ber jag dig om din stillhet, och om att få höra dig tala de ord som du så väl vet att jag behöver höra. I Jesu namn.
Amen.

Bibelläsning – Kolosserbrevet 3:1-4

”Om ni alltså har uppstått med Kristus, sträva då efter det som finns där uppe där Kristus sitter på Guds högra sida. Tänk på det som finns där uppe, inte på det som finns på jorden. Ni har ju dött, och ni lever ett osynligt liv tillsammans med Kristus hos Gud. Men när Kristus träder fram, han som är ert liv, då skall också ni träda fram i härlighet tillsammans med honom.”

Betraktelse

Livet innehåller massor av motsatspar: dag och natt, morgon och kväll, sött och salt, glädje och sorg, jobb och semester, och så vidare. Också den kristna tron, den enskilda människans liv med Gud och Jesus, innehåller sådana motsatspar, och två sådana kan vi ana i den här morgonens text ifrån Paulus brev till församlingen i Kolosse, en stad i nuvarande sydvästra Turkiet.

När Paulus skriver i dagens versar att mottagarna av brevet ska tänka ”på det som finns där uppe, inte på det som finns på jorden” kommer det första motsatsparet fram: livet här och nu å ena sidan, och livet efter detta livet å andra sidan. Livet som Kristen har ett dubbelt fokus, det liv som pågår just nu, och det liv efter detta livet som Jesus lovar dem som kommer till honom.

Ibland hör man uttrycket att ”det är resan som är målet,” det vill säga, att färden är viktigare än det man kommer fram till. Så är det inte med den kristna tron, då är det målet som är målet. Men: just nu är vi på resa mot det målet. Just nu är uppdraget att försöka vara lärjungar här och nu, utan att tappa fokus på målet. Paulus vet att livet ibland kan bli alldeles för mycket här och nu, så var det också för människorna i Kolosse, därför fick de den påminnelse av Paulus som vi får idag. Glöm inte det som kommer där och sen, även om du just nu råkar leva här och nu.

Sedan finns det också i den här morgonens versar en blinkning mot ett annat motsatspar i den kristna tron: det synliga och det osynliga livet med Jesus. Gud vill uppmuntra oss till ett synligt liv med honom: ett frimodigt liv som gör att andra får upp ögonen för vem Gud är och vad han kan göra och betyda i en människas liv. Det är till exempel det som Jesus talar om när han säger till sina lärjungar (och därmed också till oss): ”Ni är världens ljus. En stad uppe på ett berg kan inte döljas, och när man tänder en lampa sätter man den inte under sädsmåttet utan på hållaren, så att den lyser för alla i huset. På samma sätt skall ert ljus lysa för människorna, så att de ser era goda gärningar och prisar er fader i himlen.” Jesus uppmanar och utmanar till ett synligt liv med honom, eftersom han älskar och vill ha gemenskap också med dem som ännu inte känner honom.

I betraktelsen ikväll tittar vi närmare på det osynliga livet med Gud. Men under den här dagen: låt ditt liv med honom vara synligt, låt ditt ljus lysa för människor omkring dig.

Förbön

Käre Gud, du som kallar oss att leva som dina barn i den här världen, hjälp oss att fästa vår blick och vår längtan mot det som skall komma sen: gemenskapen med dig i evigheten. Beskydda och uppmuntra oss i vårt uppdrag att vara ljus för världen, hjälp oss att genom våra liv visa på dig och din kärlek.

Vi ber idag om din närvaro och ditt ingripande i allt det som nu sker i världen. Herre, hjälp din kyrka och ditt folk att jubla och vara glada över dig, men att inte titta bort när vi ser nöden i världen. Låt din kyrka över

hela jorden få vara mänsklighetens ljus, som lyser starkt i denna världens mörker. Välsigna och bevara oss, idag och alla dagar. I Jesu namn. *Amen.*

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen.*

Välsignelse

Nåd och frid från honom som är och som var och som kommer. (Upp 1:4)

Fredagens kväll.

Psalm 749 - ”Så går jag nu till vila trygg”

Bön

Käre far, jag ber dig om stillhet och ro. Tack att jag får vara i din närhet, att jag får vila i din famn. Tack också att du har något att säga mig just i den här stunden. Hjälp mig nu att lyssna till det. I Jesu namn. *Amen.*

Bibelläsning – Matteusevangeliet 6:1-8

”Jesu sade: 'Var noga med att inte utföra era fromma gärningar i människornas åsyn, för att de skall lägga märke till er. Annars har ni ingen lön att vänta hos er fader i himlen. När du ger allmosor, låt då inte stöta i basun för dig, som hycklarna gör i synagogorna och på gatorna för att människorna skall prisa dem. Sannerligen, de har redan fått ut sin lön. Nej, när du ger allmosor, låt då inte vänstra handen veta vad den högra gör. Ge din allmosa i det fördolda. Då skall din fader, som ser i det fördolda, belöna dig. När ni ber skall ni inte göra som hycklarna. De älskar att stå och be i synagogorna och i gathörnen för att människorna skall se dem. Sannerligen, de har redan fått ut sin lön. Nej, när du ber, gå då in i din kammare, stäng dörren och be sedan till din fader som är i det

fördolda. Då skall din fader, som ser i det fördolda, belöna dig. Och när ni ber skall ni inte rabbla tomma ord som hedningarna; de tror att de skall bli bönhörda för de många ordens skull. Gör inte som de, ty er fader vet vad ni behöver redan innan ni har bett honom om det.”

Betraktelse

Livet med Gud, trons liv, är något som sker både synligt och osynligt. Det finns aspekter av den kristna tron som handlar om att den ska synas hos oss och kunna upptäckas av andra. Jesus talar bland annat om detta när han säger till sina lärjungar (och därmed också till dig och mig): ”Ni är världens ljus...” (Matt 5:14-16).

Men den här kvällen, när läsningen precis som i morse är ett avsnitt ifrån Jesu *Bergspredikan* (Matt 5-7), betonar Jesus i sin undervisning istället hur viktigt det osynliga livet med Gud är. Jesus talar i sin undervisning i kvällens versar om två centrala delar av kristet liv. Han undervisar kring *när* (inte om) vi ger allmosor, det vill säga, ger av vårt eget till dem som behöver det bättre än vi, och kring *när* (inte om) vi ber, det vill säga, när vi med hjärtat talar med Gud.

Och centralt för båda dessa saker är att de ska ske *i det fördolda*, det vill säga utan att andra ser det. Tvärtom är Gud, vår himmelske Far, den ende som ska se när vi gör dessa saker, han som *ser i det fördolda*. Jesus förklarar också varför han undervisar som han gör: Om alla våra uttryck för vår tro på Gud sker inför andra människor, är risken stor att vi börjar göra dessa saker för att de ska lägga märke till oss, och då hamnar vi fel. Då har kärleken till Gud förvandlats till något annat.

Att ge åt de behövande som om Gud sänt dem i vår väg eller att i bönen tala med vår himmelske far är inget mindre än en kärleksförklaring till honom. Och en kärleksförklaring blir inte större för att den sker i allas åsyn, snarare tvärtom. Jesus uppmanar oss att vara världens ljus, att låta tron märkas, men att inte be eller ge för att människor ska se det. Dessa båda saker går att få ihop.

Om du och jag lägger vår kraft på vårt osynliga liv med Gud, om vi ber och ger i det fördolda, så kommer Gud att sända människor i vår väg som ändå ser att vi är och bär världens ljus.

Förbön

Osynlige, förunderlige Gud, tack för att livet med dig inte är ett projekt som ska synas och visas upp inför andra, som så mycket annat i livet kan bli. Tack att du ser i det fördolda, hjälp oss att också möta dig just där. Låt allt vad vi är och allt vad vi gör få vara och ske av kärlek till dig.

Denna kväll ber vi dig, Gud, vaka över dem som vakar eller gråter den här natten, och låt dina änglar hålla vakt över dem som sover. Kom med helande till de sjuka, med tröst till de lidande, med vila till de trötta. Låt vår sista tanke innan vi somnar få vara på dig och din kärlek, och låt vår första tanke när vi vaknar imorgon vara detsamma. Allt vi har, och allt vi bär, överlämnar vi i dina goda och starka armar. I Jesu namn. *Amen.*

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen.*

Välsignelse

Väx till i nåd och i kunskap om vår herre och frälsare Jesus Kristus. Hans är härligheten, nu och till evighetens dag, amen. (2 Pet 3:18)

Lördagens morgon.

Psalm 769 - ”Gud, i dina händer”

Bön

Käre far, närma dig mig, nu när jag närmar mig dig. Låt den stillhet som du kan och vill ge, uppfylla mig. Låt de ord du vill säga, nå fram till mig. Öppna mitt hjärta för ditt ord, och ditt ord för mitt hjärta. *Amen.*

Bibelläsning – Kolosserbrevet 2:6-7

”Ni har lärt känna herren Kristus Jesus, lev då i honom, med rot och grund i honom, allt fastare i den tro som ni har undervisats i, och låt er tacksamhet överflöda.”

Betraktelse

Hela bibeln, och inte minst breven i Nya Testamentet, innehåller massvis av uppmaningar till dig och mig och alla andra som läser. Ofta handlar de om vårt sätt att se på och relatera till antingen Gud, oss själva, eller vår omgivning. Eller en kombination. Dessa uppmaningar är aldrig riktade bara till alla andra, utan också till oss, men de kan och bör läsas på flera sätt. Så är det också med uppmaningen från Kolosserbrevet som möter oss denna morgon.

Ett sätt att läsa Bibelns uppmaningar, till exempel de som du precis läst ovan, är att tänka på dem som en spegel i vilken du kan se på dig själv. Vad ser du? Blir det du läser till en utmaning, kanske rentav en rejäl sådan, eller uttrycker den något du redan känner till och har applicerat på ditt liv? Ofta är svaret någonstans mitt emellan, men om du blir utmanad har du en bättre utgångspunkt än om du lite sömnigt tänker att det väl är bra som det är. Gud har nämligen alltid mer att ge, och vill alltid dra oss närmre sig. Därför är det en god sak att bli utmanad av Bibeln, för det kan leda någonstans: närmre Gud.

Ett annat sätt att läsa Bibelns uppmaningar, till exempel de som du precis läst ovan, är att tänka på dem som löften från Gud. Det är nämligen så, att i allt det som Gud genom sitt ord uppmanar och utmanar oss till, vill han också vara till vår hjälp. För varje uppmaning och utmaning i Bibeln har Gud kraft till och vilja att hjälpa oss, när vi låter honom göra det. Varje ny dag och varje nytt ord från Gud är därför inte en ny omöjlig arbetsuppgift från en chef som vill knäcka oss, utan är en ny lektion från den lärare som vill undervisa oss om det högsta goda: sig själv och sin kärlek till oss, också den här dagen.

Förbön

Gode Gud, hjälp mig att ta emot den här dagen som en gåva från dig, och att ta emot allt som du ger med uppmärksamhet. Hjälp mig att inte nedslås av utmaningar, utan istället hämta kraft till dem hos dig. Den här dagen ber jag dig att du leder mig och hela din mänsklighet närmare dig: låt mig och oss idag få upptäcka något mer av dig och din kärlek till oss. Den här dagen ber vi också om din närvaro och ditt ingripande i det som nu sker i världen. Du, Herre, hör människors böner och rop, du ser oss

rakt igenom, våra hjärtan och tankar ligger helt öppna för din blick. Led oss den här dagen närmre den fred och frid som bara finns i din närhet. I Jesu namn, *Amen*.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

”Må han som är fridens Gud helga er helt igenom, och må er ande, själ och kropp bevaras hela och oskadda, så att de är utan fläck när vår herre Jesus Kristus kommer. Han som kallar er är trofast, han skall åstadkomma det. Nåd från vår herre Jesus Kristus åt er alla.” (1 Thess 5:23-24, 28)

Lördagens kväll.

Psalm 252 - ”Hela vägen går han med mig”

Bön

Gode Gud, hjälp mig idag att följa din Son Jesus, den gode herden, och att lyssna till hans röst. Kom nu med den stillhet och frid som är av dig, och visa mig ditt ljus och din sanning. I Jesu namn. *Amen*.

Bibelläsning – Johannesevangeliet 10:11-15

”Jesus sade: 'Jag är den gode herden. Den gode herden ger sitt liv för fåren. Den som är lejd och inte är herde och inte äger fåren, han överger fåren och flyr när han ser vargen komma, och vargen river dem och skingrar hjorden. Han är ju lejd och bryr sig inte om fåren. Jag är den gode herden, och jag känner mina får, och de känner mig, liksom Fadern känner mig och jag känner Fadern. Och jag ger mitt liv för fåren.'”

Betraktelse

För några dagar sedan lästes i en morgonandakt på denna sida Psalm 23 ur psaltaren. Där läser vi att *Herren är min herde*, och om hur Gud i livets olika situationer och sammanhang visar oss sin omsorg på olika sätt. I den här kvällens versar läser vi om hur Jesus talar om sig själv med liknande ord, han säger: *Jag är den gode herden*. Men: Jesus nöjer sig inte med att bara påstå att han är den gode herden, han förklarar också vad han menar när han säger det han säger.

Jesus konstaterar att det är skillnad på den som är lejd till att ha hand om fåren och honom själv. Den som är lejd är inte någon verklig herde och äger inte heller fåren, utan överger dem och flyr när vargen kommer. *Han är ju lejd och bryr sig inte om fåren*. Men så är det inte med Jesus: han stannar kvar, för han äger oss verkligen och vi är dyrbara i hans ögon.

Två gånger i den här kvällens korta text får vi det riktigt starka exemplet på varför Jesus kan tala om sig själv som den gode herden: för att han ger sitt liv för sina får. Det är vad som sker på långfredagen, som är om några dagar. Men det är samtidigt det som hela Jesu liv, allt det som han säger, alla de tecken och under han gör, och hela hans gärning kretsar kring: Gud blev människa i Jesus Kristus för att samla oss kring sig såsom en fårhjord kring en herde och ge sitt liv för oss. Först och främst därför, är han vår gode herde.

En sista sak är värd att stanna upp inför: Jesus är också den gode herden, förklarar han, för att han känner sina får och de känner honom. De orden kan vi tänka på som ett dubbelt löfte. Dels är det ett löfte som redan gäller: Jesus känner oss verkligen, han vet, inte bara anar lite grann, hurdana vi är och hur vi har det. Dels är det ett löfte som är på väg att uppfyllas: talet om att fåren, vi, känner honom stämmer olika väl in på oss, men det stämmer aldrig så väl att det inte kan stämma ännu bättre. Oavsett hur väl du och jag tycker att vi känner honom, så vill Jesus alltid dra oss närmre sig och uppenbara och förklara mer av sig själv och sin kärlek till oss. Det går nämligen alltid att komma ännu närmre honom som är den gode herden.

Förbön

Käre himmelske far, jag tackar dig för den här dagen. Du vet vad den har innehållit och inneburit för mig, precis som du vet om vad jag bär på, tänker och känner just nu. Tack, Jesus, att du är den gode herden, som känner mig och har gett ditt liv för mig. Hjälp mig att lära känna dig allt bättre, att förstå och känna din kärlek till mig.

Herre, också den här kvällen ber och ropar vi åter till dig för hela din värld. Käre far, låt fler människor få förstå och uppleva att din son är den gode herden, som har gett sitt liv för oss och vill samla alla människor i sin hjord. Vi tackar dig för din trofasthet, att du inte överger oss, inte heller i den här tiden. Kom nu i denna natt med din frid till alla människor, både till dem som sover och till dem som vakar. För ditt namns och din barmhärtighets skull. Allt detta ber vi genom Jesus Kristus, vår Herre. *Amen.*

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen.*

Välsignelse

Nåd, barmhärtighet och frid från Gud fadern och Kristus Jesus, vår herre. (2 Tim 1:2)

Söndagens morgon.

Psalm 443 - ”Dig vi lovsjunger, ärar”

Bön

Käre Gud, gör mitt inre till en plats där du bor. Väck glädje och sång över dig inom mig, och kom här och nu med din stillhet, så att jag kan höra det du har att säga. I Jesu namn. *Amen.*

Bibelläsning – Matteusevangeliet 21:1-11

”När de närmade sig Jerusalem och kom till Betfage vid Olivberget skickade Jesus i väg två lärjungar och sade till dem: ”Gå bort till byn där framme, så hittar ni genast ett åsresto som står bundet med ett föl bredvid sig. Ta dem och led hit dem. Om någon säger något skall ni svara: Herren behöver dem, men han skall strax skicka tillbaka dem.” Detta hände för att det som sagts genom profeten skulle uppfyllas: *Säg till dotter Sion: Se, din konung kommer till dig, ödmjuk och ridande på en åsna och på ett föl, ett lastdjurs föl.* Lärjungarna gick bort och gjorde så som Jesus hade sagt åt dem. De hämtade åsnan och fölet och lade sina mantlar på dem, och han satt upp. Många i folkmassan bredde ut sina mantlar på vägen, andra skar kvistar från träden och strödde dem på vägen. Och folket, både de som gick före och de som följde efter, ropade: ”*Hosianna Davids son! Välsignad är han som kommer i Herrens namn.* Hosianna i höjden!” När han drog in i Jerusalem blev det stor uppståndelse i hela staden, och man frågade: ”Vem är han?” Och folket svarade: ”Det är profeten Jesus från Nasaret i Galileen.””

Betraktelse

Idag är det Palmsöndagen. Om sju dagar är det påskdagen. Vi går nu in i den vecka som brukar kallas *stilla veckan* eller *stora veckan*. Båda namnen är helt logiska – det som händer under den kommande veckan är *stort*, minst sagt, och du och jag kan svara på detta genom stillhet – en stillhet inför det som skedde den där veckan för så länge sedan, en stillhet där Guds ord och bönen kanske kan få lite mer utrymme än annars.

Idag är det Palmsöndagen, och anledningen till namnet finner du i den här morgonens bibeltext: Jesus rider in i Jerusalem och hälsas av folket, som bland annat strödde ut palmkvistar på vägen där han red fram. Många av människorna tycks veta vem Jesus var eller i alla fall förstå vem han menar sig vara genom det intåg han gör. Det ser vi eftersom folkskaran välkomnar honom som *David son* och ropar *Hosianna*. Andra tycks dock inte förstå vem han är, eftersom de frågar: ”Vem är han?”, och just den frågan ska vi återkomma till i betraktelsen ikväll.

Det som händer i denna morgons text är djupt symboliskt: genom det intåg i staden som Jesus gör, uppfyller han profeten Sakarjas profetia om

hur Messias, den rättfärdige och segrande konungen kommer till sitt folk i största anspråkslöshet (Se Sak 9:9). Människorna på Jerusalems gator uppfattar detta, och svarar i sin tur med ord som tycks betyda att de uppfattar att Jesus är den Messias som han menar sig vara (Se Ps 118:26). Det finns också en djupt symbolisk betydelse för oss som läser detta idag, och det är att Jesus väljer att rida in i Jerusalem på ett åsnefö. En symbolisk, men en inte desto mindre verklig betydelse. För på ett djupare plan, så använder sig Jesus av någon, som är oansedd och oerfaren. Så är det också idag: det är inte anseende eller erfarenheter som avgör om vi får bära Jesus, Gud själv, i våra liv. Vad det kommer an på, är om vi med eller utan eventuella meriter tillåter Gud att använda oss. Det är människors villighet att bli använda, inte deras erfarenheter av att bli det, som avgör om Gud kan använda oss. Det gäller också den här dagen.

Förbön

Käre Herre, tack att du ger oss också den här dagen, och tack också för att du vill använda oss, också den här dagen. Vi ber dig: låt oss idag få bära dig i våra liv, genom våra ord, våra tankar, och genom det vi gör. Hjälプ oss att se att det inte är våra meriter, utan vår vilja, som är nyckeln för dig till att kunna låta dig bäras av oss.

Idag ber vi särskilt med alla dem som inte har någon gudstjänst att gå till. Herre, möt oss där vi är, tala till oss också idag, låt oss känna gemenskap med dig, du som i dig själv är gemenskap. Hjälプ oss att i denna tid på ett fördjupat sätt söka dig i bönen, för vår skull, för världens skull, och för ditt rikes skull. Herre, välsigna och bevara oss i ditt namn och i din närhet, också i denna tid. Genom Jesus Kristus, vår Herre, *Amen*.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

”Herren välsignar dig och beskyddar dig. Herren låter sitt ansikte lysa mot dig och visar dig nåd. Herren vänder sitt ansikte till dig och ger dig sin fred.” (4 Mos 6:24-26)

Söndagens kväll.

Psalm 104:6 - ”Strö palmer på den stig”

Bön

”Himmelske far, tack för att du, som håller himmel och jord i din hand, är nära alla dem som ropar till dig. Hör, käre far, mitt rop, kom mig nära, och tala de ord som du tänkt för mig. I Jesu namn. *Amen.*”

Bibelläsning – Matteusevangeliet 21:1-11

”När de närmade sig Jerusalem och kom till Betfage vid Olivberget skickade Jesus i väg två lärjungar och sade till dem: ”Gå bort till byn där framme, så hittar ni genast ett åsnesto som står bundet med ett föl bredvid sig. Ta dem och led hit dem. Om någon säger något skall ni svara: Herren behöver dem, men han skall strax skicka tillbaka dem.” Detta hände för att det som sagts genom profeten skulle uppfyllas: *Säg till dotter Sion: Se, din konung kommer till dig, ödmjuk och ridande på en åsna och på ett föl, ett lastdjurs föl.* Lärjungarna gick bort och gjorde så som Jesus hade sagt åt dem. De hämtade åsnan och fölet och lade sina mantlar på dem, och han satt upp. Många i folkmassan bredde ut sina mantlar på vägen, andra skar kvistar från träden och strödde dem på vägen. Och folket, både de som gick före och de som följde efter, ropade: ”*Hosianna Davids son! Välsignad är han som kommer i Herrens namn. Hosianna i höjden!*” När han drog in i Jerusalem blev det stor uppståndelse i hela staden, och man frågade: ”Vem är han?” Och folket svarade: ”Det är profeten Jesus från Nasaret i Galileen.””

Betraktelse

Också nu ikväll stannar vi upp inför den text från Matteusevangeliet som särskilt hör till den här dagen, Palmsöndagen. För i den här texten finns

det, precis som alltid när vi läser Bibeln, mer att upptäcka än vad vi tidigare har upptäckt.

När Jesus rider in i Jerusalem, tycks många av människorna som är där veta vem han är eller åtminstone förstå vem han påstår sig vara, då han med sitt intåg uppfyller profeten Sakarjas profetia om kungen som kommer ridande på ett åsnefö. Men: på Jerusalems gator finns också de som undrar: ”Vem är han?” Den frågan har människor också idag – så vad ska man svara?

Allra sist i dagens text står det att folket svarade att detta var *profeten Jesus från Nasaret i Galileen*. Och det stämmer, men det är inte hela sanningen. I Femte Mosebok uttalar Mose ett löfte om en profet som ska komma (5 Mos 18:15, 18), men som de skriftlärdade menar är någon annan än Herrens utlovade Messias (se Joh 1:19-28). Senare, när Jesus har uppstått och apostlarna sänts ut att sprida budskapet om honom, talar Petrus om hur Jesus är både denna profet och Messias, det vill säga profetiornas uppfyllnad (se Apg 3:18-26). Så folkets svar till de undrande i dagens text är inte felaktigt, men det är samtidigt inte hela sanningen. Så är det också idag: människors bild av Jesus behöver inte vara felaktig, men det finns alltid mer att upptäcka av honom, också för dig och mig.

I morse såg vi att det finns ett tilltal i att Jesus rider in på ett åsnefö: Han använder den oprövade och oerfarna för att bäras. Om du eller jag eller någon annan vill bära Jesus genom våra tankar, ord och gärningar, men saknar meriter, så är det inget problem. För Jesus är vår frånvaro av meriter snarare en tillgång, eftersom det talar så mycket starkare till människor. Precis som det talade på ett särskilt starkt sätt till människorna i Jerusalem den första Palmsöndagen.

Men faktum är att Jesus gör mer för åsnefölet än att låta det bära honom, saker som Jesus kan och vill göra också för dig och mig. Dels väljer han ut oss, precis som han utvalde åsnefölet och bad lärjungarna hämta det till sig. Dels blev åsnefölet, som stod bundet, befriad, löst från det som binder, när det blev lett till Jesus. De sakerna är en hälsning till oss: Jesus har utvalt också oss till att bli lösta från det som binder oss, bli ledda till honom och få bära honom fram till andra människor. Också den här dagen.

Förbön

Käre Herre, tack för den här dagen. Tack att du vill människors befrielse från det som binder oss och håller oss fast. Tack att du vill leda oss till dig, och tack för att du ger oss uppdraget att låta oss bära dig fram till andra. Och tack, för att det inte är våra meriter eller erfarenheter, utan din vilja och längtan att använda oss, som gör att vi får bära dig.

Denna kväll ber vi för hela din värld: Herre, förbarma dig, var med din mänsklighet i den kamp vi nu står i. Kom till de sjuka med helande, kom till de vårdande med vishet och kraft till fördjupad omsorg. Kom till ledande med vishet, kom till de oroliga och rädda med din frid. Och kom till din kyrka och hjälp henne att vara ett vittne om dig också i denna tid. Genom Jesus Kristus, vår Herre, *Amen*.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Nåd, barmhärtighet och frid från Gud fadern och från Jesus Kristus, Faderns son, skall vara med oss i sanning och kärlek. (2 Joh v. 3)

Med önskan och förhoppning om Guds frid och välsignelse över dig i ditt andaktsliv.